

תפ"ח (ירושלים) 23250-12-15 - מדינת ישראל נ' פלונית (קטינה)

פלילי - חוק העונשין - עבירות ביטחון המדינה

var MareMakom = "תפח (ירושלים) 23250-12-15 - מדינת ישראל נ' פלונית (קטינה), תק-מח 2016(4),
18146(23/11/2016)";

בבית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית משפט לנוער לפני כבי השופטים: י' נועם - סגן נשיא,

ר' פרידמן-פלדמן, ומי בר-עם תפ"ח 23250-12-15 מדינת ישראל נ' פלונית (קטינה)

מדינת ישראל

המאשימה

באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

נגד

פלונית (קטינה)

הנאשמת

ע"י ב"כ עו"ד חאג' מופיד

גזר דין

סגן הנשיא, י' נועם:

1. גזר-דין זה עניינו פיגוע טרור, שבוצע ביום 23.11.15 ליד שוק מחנה יהודה בירושלים, במסגרת גל הפיגועים הרצחניים על-רקע לאומני-אידיאולוגי, הפוקד את המדינה, ובפרט את ירושלים, מאז חודש ספטמבר 2015. שתי נערות, הנאשמת - קטינה על סף גיל שבע-עשרה, וחברתה - קטינה הצעירה ממנה בשנתיים, במקום ללכת לבית-הספר, החליטו לרצוח יהודי רק בשל היותו יהודי; ולאחר היערכות והכנות - ובכלל זה תפילה במסגד אל אקצא, רכישת שני זוגות מספרים - תרו אחר קרבנות פוטנציאליים בטבורה של ירושלים, ברחוב יפו, וניסו לממש את תכניתן הרצחנית ליד שוק מחנה יהודה, עת דקרו אזרח בעורפו. למרבה המזל, לא הסתיים האירוע בתוצאה קטלנית, והמסע הרצחני סוכל באבו לנוכח תושייתם של עוברי אורח ושוטרים.

2. בהכרעת-דין מיום 24.5.16 נקבע, על-יסוד הודאת הנאשמת בעובדות כתב-האישום המתוקן, כי הנאשמת, קטינה ילדת 19.1.99, ביצעה עבירת ניסיון רצח - לפי סעיף 305(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, ועבירת החזקת סכין - לפי סעיף 186(א) לחוק הנ"ל.

הודאת הנאשמת ניתנה בגדרו של הסדר טיעון, לפיו הוגש נגדה כתב-אישום מתוקן, שבו תוקנו עובדות כתב-האישום, ובמקום שתי עבירות ניסיון רצח, יוחסה לה עבירת ניסיון רצח אחת.

במסגרת הסדר הטיעון הוסכם, כי בתיאור האירועים בפרשת גזר-הדין, לא יחרגו הצדדים מעובדות כתב-האישום המתוקן, לא יסתרו אותו ולא יסיפו עליו.

3. להלן עובדות כתב-האישום המתוקן, העומדות ביסוד ההודאה והכרעת הדין.

הנאשמת הנה קרובת משפחה של הקטינה ה' ע', ילדת 6.0.0 (להלן - הקטינה). הנאשמת הייתה, כאמור, בת שש-עשרה שנים ועשרה חודשים בעת האירועים, והקטינה - הצעירה ממנה בשנתיים - הייתה בת ארבע-עשרה שנים ועשרה חודשים. ביום 22.11.15 מסרה הקטינה לנאשמת, כי ברצונה להגיע למחרת היום לרחוב יפו בירושלים ולבצע פיגוע לאומני רצחני, זאת כנקמה על מותו של אחיה של הקטינה ביום 28.0.0. למחרת, ביום 23.0.0 בשעות הבוקר, הגיעה הקטינה לביתה של הנאשמת וביקשה שתביא עמה תעודת זהות. הנאשמת אמרה לקטינה, שהיא "אתה עד המוות", ויצאה עמה לדרכה לביצוע פיגוע טרור רצחני. השתיים יצאו מהבית כשהן נושאות תיקי בית-ספר, על-מנת שלא לעורר חשד של בני משפחתן, ונסעו באוטובוס לירושלים. הן ירדו ברחוב צלאח-א-דין ומשם הלכו להתפלל במסגד אל אקצא. לאחר צאתן מהתפילה, רכשו הנאשמת והקטינה שני זוגות מספריים, לאחר שווידאו עם המוכר שבכוחם "לפצוע", זאת כדי לבצע באמצעותם את הפיגוע הרצחני. הנאשמת נטלה אחד מזוגות המספריים מהקטינה, והסתירה אותו בכיס מעילה, ולאחר מכן אף פעלה לשם הסתרתו עמוק יותר בתוך השמלה, מתחת למעיל, על-מנת שלא תיתפס. השתיים עלו לרכבת הקלה בתחנת שער שכם, וירדו לאחר תחנה אחת בסמוך לבניין עיריית ירושלים. משם צעדו לרחוב יפו במטרה לאתר יהודים, ולבצע את הפיגוע הרצחני. בשלב כלשהו, בסמוך לשעה 11:00, השאירו הנאשמת והקטינה את תיקי בית-הספר בתחנת הרכבת הקלה

בבית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית משפט לנוער לפני כבי השופטים: י' נועם - סגן נשיא, ר' פרידמן-

פלדמן, ומי בר-עם תפ"ח 23250-12-15 מדינת ישראל נ' פלונית (קטינה)

לאזור שוק מחנה יהודה, ועזבו את המקום; זאת כדי להקל על עצמן בביצוע הפיגוע. מאבטח הרכבת הקלה שהבחין בכך, קרא להם לחזור לקחת את תיקיהן, וכך עשו. השתיים המשיכו להתהלך ברחוב יפו, כשבדרך הצביעה הקטינה לנאשמת על עוברים ושבים ברחוב, כשהיא אומרת לה: "אני רוצה לרצוח את זה".

בסמוך לשעה 11:20 הגיעו השתיים לאזור משרד הבריאות, ברחי יפו 104. הקטינה ניגשה לעבר ספסל שעליו ישב באותה עת האזרח י', כשהוא מנמנם, ודקרה אותו בעורפו ובגבו באמצעות המספרים, במטרה להמיתו. "נמלט מהמקום כשהוא מדמם, והשתיים המשיכו יחד בדרכן כשהן אוחזות ומניפות, כל אחת, מספרים בידה. אי, אזרח אחר, התקדם בריצה לכיוון זירת האירוע. הקטינה פנתה לכיוונו של אי, הניפה לעברו את המספרים וניסתה לדקור את גופו; זאת שעה שהנאשמת עמדה בסמוך לה, הניפה את המספרים מעל לראשה ב"תנועת דקירה" כלפי הסובבים. אזרח העובד בקרבת מקום מיהר לכיוונה של הנאשמת, היכה אותה באמצעות כיסא והנאשמת נפלה לקרקע. באותו שלב הניפה הקטינה את המספרים לעברו של אי, עד לשלב שבו ירה בה אי באמצעות אקדח שנשא עמו. שוטר שעבר במקום בניידת משטרתית הצטרף לאי וירה לעבר הנאשמת והקטינה. כתוצאה מהירה נפגעה הקטינה ומותה נקבע במקום.

כתוצאה ממעשיהן של הנאשמת והקטינה, נגרם ל" חתך בעורף וכן חתך שטחי בגב, בין השכמות, והוא הובהל לטיפול בבית-חולים. לאי הוסבה תגובת חרדה אקוטית, ואף הוא הועבר לחדר מיון.

בנוסף צוין בכתב-האישום המתוקן, כי במהלך האירוע, אי - מאבטח לשכת הבריאות שעבד בסמוך למקום האירוע - נפצע בכף ידו מירי של אקדח שנורה לעברו במהלך האירוע, ונגרמו לו שבר מרוסק בכף היד ושבר במרפק. הוא הובהל לבית-החולים שם נותח ואושפז למספר ימים.

בכתב-האישום המתוקן, העומד ביסוד הכרעת-הדין, צוין כי במעשים המתוארים לעיל ניסתה הנאשמת בצוותא חדא עם הקטינה לגרום שלא כדין למותו של " וכן החזיקה סכין מחוץ לתחום ביתה; ועל-כן הורשעה בעבירת ניסיון רצח ובעבירת החזקת סכין. יודגש, כי בכתב-האישום המקורי יוחסו לנאשמת שתי עבירות של ניסיון רצח - בכך שניסתה לגרום הן למותו של " והן למותו של אי, ולמותם של אזרחים נוספים - אך במסגרת הסדר הטיעון יוחסו כאמור למערערת רק ניסיון הרצח בעניינו של ".

4. הנאשמת היא בת למשפחה ערבית מוסלמית, המונה זוג הורים ושמונה ילדים, המתגוררת בשכירות בכפר עקב. מתסקיר שירות המבחן לנוער עולה, כי מדובר במשפחה המנהלת אורח חיים נורמטיבי, שכל ילדיה שולבו במסגרות חינוך. בשיחה שקיימה קצינת המבחן עם אמה של הנאשמת, ציינה האם כי עובר לאירועים למדה הנאשמת בכיתה יא, כי הישגיה בלימודים היו תקינים, וכי במהלך השנים תפקודה היה תקין ללא בעיות התנהגות או משמעת. שירות המבחן ציין, כי ניכר שקיים פער בין הדיווחים החיוביים אודות הנאשמת, לבין חומרת העבירות שהנאשמת ביצעה; וכי האם התקשתה להסביר פער זה, ואף מסרה כי יתכן שהשותפה לעבירה היא זו שהשפיעה על הנאשמת בביצוע המעשים. בשיחתה עם קצינת המבחן ציינה הנאשמת, כי נטלה חלק באירוע בהשפעת הקטינה קרובת משפחתה, ושבה ותיארה את האירועים המפורטים בכתב-האישום. באותה שיחה הביעה הנאשמת צער על מעשיה, תהתה כיצד נגררה אחר הקטינה למעשה כה חמור, וציינה כי היא מבינה את חומרת מעשיה וערה לכך שיוטל עליה מאסר ממושך. קצינת המבחן העירה, כי הנאשמת מתנגדת לשילובה במסגרת חוץ ביתית, והסבירה כי היא מעדיפה לשהות בכלא כאסירה ביטחונית, מאשר לשהות במסגרת טיפולית חוץ ביתית ולהיות מתויגת כ"נערה עבריינית". לנוכח מהות העבירות והעובדה שהנאשמת נתונה במעצר עד לתום ההליכים, נמנע שירות המבחן מלבוא בהמלצה טיפולית בעניינה של הנאשמת. עם זאת, המליץ שירות המבחן להתייחס, מחד גיסא -

בבית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית משפט לנוער לפני כבי השופטים: י' נועם - סגן נשיא, ר' פרידמן-פלדמן, ומי בר-עם תפ"ח 23250-12-15 מדינת ישראל נ' פלונית (קטינה) לחומרת העבירה והמסוכנות הגבוהה הנשקפת מהנאשמת, ומאידך גיסא - לכך שמדובר בנערה בגיל צעיר יחסית, אשר זוהי מעורבותה הראשונה בפלילים. שירות המבחן העריך, כי מאסר לתקופה ארוכה עלול להשפיע על הנאשמת לרעה, כתוצאה מחשיפה לתכנים של עבריינות, כמו-גם לאידיאולוגיה קיצונית.

5. בפרשת גזר-הדין הגישה ב"כ המאשימה תצהיר נפגע עבירה של מאבטח לשכת הבריאות, אשר נפגע, כאמור, מירי במהלך האירוע. לא הוגש תצהיר נפגע עבירה מטעם י', שניסיון הרצח כוון לעברו.

6. ב"כ המאשימה הדגישה בטיעוניה לעונש את חומרת העבירה ונסיבות ביצועה, על-רקע גל פיגועי הטרור הפוקד את המדינה בשנה האחרונה, אשר נוטלים בו חלק גם קטינים, כמו הנאשמת. לטענתה, נסיבות ביצוע העבירות חמורות, נוכח חבירתן יחד של הנאשמת ושל הקטינה לביצוע מעשה רצח בטבורה של ירושלים, וניסיון של השתיים לתור אחר עוברי אורח ולדקור אותם למוות, רק

בשל היותם יהודים. כן הדגישה את חומרת הפציעות, אשר בנס לא הסתיימו בפגיעה בנפש. לגרסתה, על-רקע מדיניות הענישה הנוהגת, בין-השאר בענישת קטינים בעבירות דומות, העונש הראוי וההולם בעניינה של הנאשמת הוא מאסר בפועל לתקופה של 14 עד 15 שנים, בצד מאסר על-תנאי ופיצוי לנפגעי העבירה. לגרסתה, יש מקום לפצות גם את המאבטח, אשר נפגע מירי במהלך ההשתלטות על הנאשמת והקטינה. היא מדגישה, כי עובדת הפגיעה במאבטח מופיעה בפרק עובדות כתב-האישום, ולמרות שלא יוחסה לנאשמת עבירה נפרדת בגין הפגיעה שנגרמה למאבטח, אין להתעלם מפגיעה זו, שכן הלה לא היה נפגע אלמלא מעשי הנאשמת.

7. ב"כ הנאשמת לא הקל ראש בחומרת העבירות, אך ביקש כי בגזירת הדין ינתן משקל ראוי והולם לעובדה שמדובר בענישת קטינה. הוא הדגיש, כי מלאכת האיזון בין השיקולים השונים

בבית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית משפט לנוער לפני כבי השופטים: "נועם - סגן נשיא, רי פרידמן-פלדמן, ומי בר-עם תפ"ח 23250-12-15 מדינת ישראל נ' פלונית (קטינה) בעניינם של קטינים, שונה מזו בעניינם של נאשמים בגירים, וכי בגזירת הדין יש ליתן משקל יתר לשיקולי השיקום לצורך השבת הקטין למסלול תפקוד תקין. בהיותו ער לחומרת העבירה, הוא לא עתר להשמת הנאשמת במעון נעול, אך ביקש שתקופת המאסר שתוטל עליה תאפשר לה לשוב בעתיד לתפקוד נורמטיבי בחברה. הוא ביקש לגזור גזירה שווה מגזיר-דין שניתנו לאחרונה, בהרכב זה, בעניינם של קטינים, אמנם צעירים מהנאשמת, אך סבר כי עתירת המאשימה להטלת מאסר לתקופה של 14 או 15 שנים היא מוגזמת ומופרזת בנסיבות העניין. לסברתו, עונש מאסר ראוי והולם בנסיבות העניין אינו אמור לעלות על שש שנים.

הנאשמת נמנעה מלהוסיף דברים מטעמה; והצהירה בתום פרשת גזר-הדין, כי היא מאמצת את טיעוני בא-כוחה.

8. במקרה שלפנינו, מדובר בגזירת הדין בעניינה של קטינה, שביצעה עבירת ניסיון רצח במהלך פיוגוע טרור. כלל הוא, כי שונים השיקולים אשר מנחים את בית-המשפט בעת גזירת עונשו של קטין, לעומת עונשו של בגיר. בגזירת עונשם של קטינים עובר בדרך-כלל מרכז הכובד אל נסיבותיו האישיות של העבריין הקטין, תוך שימת לב לגילו ולסיכויי שיקומו; זאת, מבלי להתעלם מחומרת העבירה ומשיקולי ההרתעה. כך עולה מחוק הנוער (שפיטה, ענישה ודרכי טיפול), התשל"א-1971, ומהפסיקה הנוגעת לענישת קטינים (ראו למשל ע"פ 5048/09 פלוני נ' מדינת ישראל (14.2.10)). עם זאת, הובהר והודגש בפסיקה, כי חרף השוני בשיקולי

הענישה בעת קביעת עונשו של קטין לעומת בגיר, עדיין יש צורך להידרש למהות העבירה, לנסיבות ביצועה ולמידת חומרתה; וכי העובדה שמדובר בקטין אינה מקנה לו "חסינות" מפני ענישה ראויה, ובכלל זה - הטלת מאסר, ואף מאסר ממושך, ככל שהדבר נדרש. בצד זאת, כבר נקבע, לא אחת, "כי במקרים שבהם העבירות הנן קשות, והמעשים הינם חמורים ואכזריים, השיקול השיקומי, גם כאשר מדובר בקטינים, מאבד את מעמד הבכורה, והוא רק שיקול אחד מתוך מכלול השיקולים, ובהם

בבית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית משפט לנוער לפני כבי השופטים: "נועם - סגן נשיא, רי פרידמן-

פלדמן, ומי בר-עם תפ"ח 23250-12-15 מדינת ישראל נ' פלונית (קטינה)

שיקולי הגמול וההרתעה" (ע"פ 1789/03 פלוני נ' מדינת ישראל, פ"ד נח(4) 420, (2004) בפסקה 5; וכן ראו: ע"פ 4890/01 פלוני נ' מדינת ישראל (18.10.01)). כך בפרט נפסק, כי בעבירות חמורות המבוצעות על-ידי קטינים, על-רקע לאומני, כמו עבירות של רצח, ניסיון לרצח או עבירות חמורות אחרות - "יש להעדיף את שיקולי הגמול וההרתעה על-פני השיקול השיקומי"; כאשר "היעד השיקומי, אף כי יש להביאו בחשבון, חשיבותו פחותה" (ע"פ 1789/03 בעניין פלוני, לעיל; וכן ראו האסמכתאות המפורטות שם).

9. באירוע זה, כמו בפיגועי טרור נוספים, בוצעה העבירה, כאמור, על-רקע לאומני ואידיאולוגי קיצוני, כאשר לדברי הנאשמת, היא וחברתה החליטו לדקור יהודי, באשר הוא יהודי. ניכר, כי העבירה בוצעה על רקע אידיאולוגיה רצחנית המופצת ברבים, כרעל וכארס, במערכות מגוונות של הסתה פרועה; ומאומצת לכלל מימוש, הן על-ידי קנאים קיצוניים לדרך אידיאולוגית זו, והן על-ידי גורמים אחרים שקל לפתותם, כמו - ילדים, צעירים ומי שנתונים במצוקות שונות, וייתכן שהנאשמת נכללת ביניהם.

10. לאחרונה, נוכחנו לגלות, כי גם קטינים צעירים, וביניהם ילדים, נוטלים חלק פעיל בפיגועי טרור על-רקע אידיאולוגי לאומני, כאשר הללו מושפעים מההסתה הפרועה האמורה; וחלקם נידונו על-ידינו לאחרונה.

בתיק פ"ח (י-ם) 30359-03-15 מדינת ישראל נ' פלוני (5.6.16), נגזר דינו של קטין, שהיה בן שבע-עשרה שנים וחצי בעת ביצוע העבירות. הקטין הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בעבירת ניסיון רצח שבוצעה בפיגוע טרור בכיכר צה"ל בירושלים ביום 22.2.15, אשר במהלכה דקר עובר אורח ופצע אותו. הקטין, אשר הורשע בנוסף גם בעבירות שבוצעו במהלך שנת 2014, של ידוי מטעני צינור, אבנים ובקבוקי תבערה, נידון לתקופת מאסר כוללת של שמונה-עשרה שנים.

בתיק פ"ח (י-ם) 63571-10-15 מדינת ישראל נ' פלוני (7.11.16), נגזר דינו של קטין, שהיה בן שלוש-עשרה שנים ותשעה חודשים בעת האירועים. הקטין הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בשתי עבירות של ניסיון רצח, ובעבירת החזקת סכין, שבוצעו במהלך פיגוע טרור ביום 12.10.15 בפסגת-זאב בירושלים. במהלך הפיגוע נפצעו עובר אורח בגיר וכן קטין בן שלוש-עשרה. הדקירות בוצעו בפועל על-ידי שותפו של הקטין, אשר נהרג מאש כוחות הביטחון במהלך סיכול המשך המסע הקטלני של הקטין והשותף. דינו של הקטין נגזר, בין-השאר נוכח גילו הצעיר, לשתיים-עשרה שנות מאסר בפועל.

בתיק פ"ח (י-ם) 21076-02-16 מדינת ישראל נ' פלוני (7.11.16), נגזר דינם של שני קטינים, הראשון - שהיה כבן ארבע-עשרה וחצי בעת האירועים, והשני - שהיה כבן שש-עשרה שנים ושלושה חודשים בעת האירועים. השניים הורשעו, על-פי הודאתם, בשתי עבירות של ניסיון לרצח ובעבירת החזקת סכין, במהלך פיגוע טרור שבוצע ביום 30.1.16 באזור שער-שכם. הנאשם הראשון התקרב לאחד מחברי קבוצה של יהודים שעמדו במקום ודקר אותו במותן, והנאשם השני הניף סכין לעבר פלג גופו העליון של אחד מחברי הקבוצה, אשר חמק מפגיעת הסכין. כל אחד משני הנאשמים נידון למאסר בפועל לתקופה של אחת-עשרה שנים.

11. אין צורך להכביר מילים אודות חומרת העבירות שבהן הודתה הנאשמת, ובפרט עבירת ניסיון הרצח. כבר צוין על ידינו, לא אחת, בגזרי-דין אחרים בעניין עבירות של ניסיון רצח במהלך פיגועי טרור, כי על גזר-הדין ליתן ביטוי הולם לערך של שלמות הגוף ולערך קדושת החיים של כלל הציבור - אזרחים וגורמי אכיפת החוק - שהנאשמת ומפגעים אחרים מבקשים לפגוע בערכים אלו בפיגועי טרור, כמו "פיגועי דקירה", כפי שאירע בענייננו, או פיגועים באמצעים אחרים, כמו פיגועי ירי או דריסה. בענייננו נסיבות ביצוע העבירה חמורות - עת החליטו הנאשמת והקטינה לדקור

בבית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית משפט לנוער לפני כב' השופטים: י' נועם - סגן נשיא, ר' פרידמן-פלדמן, ומ' בר-עם תפ"ח 23250-12-15 מדינת ישראל נ' פלונית (קטינה)

יהודים למוות, רק בשל היותם יהודים; הצטיידו מראש בכלי משחית - מספרים; יצאו לטבורה של ירושלים כדי לאתר קרבת פוטנציאליים, לשם רציחתם; החלו לבצע את זממן באזור הומה אדם ליד שוק מחנה יהודה, עת דקרה הקטינה את י' בעורפו ובגבו באמצעות המספרים, במטרה להמיתו, בשעה שהלה ישב על ספסל ונמנם; והמשיכו בנחישות בדרכן, כשהן אוחזות ומניפות כל אחת מספרים בידה, וכאשר הקטינה פנתה לכיוונו של א' וניסתה לדקור אותו, שעה שהנאשמת עמדה בסמוך לה ו"הניפה את המספרים מעל ראשה בתנועת דקירה כלפי הסובבים" (כלשון כתב-האישום). לעבירה שביצעה הנאשמת חומרה מופלגת; זאת לנוכח מהותה

- ניסיון לקטול חייו של אדם; נסיבות ביצועה - דקירות באמצעות מספרים, על-ידי שתי מפגעות, תוך תכנון מוקדם והכנות מראש; המניע שביסוד המעשה - מניע אידיאולוגי-לאומני רצחני ומעוות, של רצח יהודים, באשר הם יהודים; ותוצאות העבירה - דקירת המתלונן י' בעורפו ובגבו.

לנוכח חומרת עבירת ניסיון הרצח שביצעה הנאשמת, נסיבות ביצועה ותוצאותיה - מן הראוי להחמיר בדינה של הנאשמת, חרף קטינותה, ולגזור עליה מאסר ממושך - זאת משיקולים של גמול והוקעת המעשים, מטעמים של הגנה על ביטחון הציבור, וכן מתכלית של הרתעה ממשית אפקטיבית - אישית וכללית. בענייננו, התכלית ההרתעתית גוברת שבעתיים, לנוכח הצורך בתרומת מערכת אכיפת החוק למאבק חסר הפרשות בגל הטרור הנוכחי, המכונה "פיגועי היחידים", שעה שקיים קושי בסיסי באיתור ובסיכול מוקדם של תוכניות המפגעים, וכאשר כל המערכות - הסיכוליות, המבצעיות והחקירתיות - עושות לילות כימים לשם מניעתן. בצד זאת, לעניין משך תקופת המאסר, יש להתחשב בגילה הצעיר של הנאשמת ובנסיבותיה האישיות כפי שצוינו בתסקיר. יוער, כי אמנם הנאשמת ציינה בשיחתה עם קצין המבחן שנגררה לביצוע המעשה על-ידי הקטינה; ואולם יש לזכור, כי הנאשמת הייתה על סף גיל שבע-עשרה בעת האירוע, כשנה לפני תום תקופת הקטינות, ומבוגרת בכשנתיים משותפתה הקטינה; ובמקום למנוע ממנה לבצע את זממה - חברה אליה כשותפה מלאה לתכנון, לביצוע ולהוצאה לפועל של התוכנית הרצחנית. סבורים אנו, כי עונש

בבית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית משפט לנוער לפני כבי השופטים: י' נועם - סגן נשיא, ר' פרידמן-פלדמן, ומי בר-עם תפ"ח 23250-12-15 מדינת ישראל נ' פלונית (קטינה)

מאסר המתקרב לעונש שלו עותרת המאשימה, הנו ראוי ומתחייב; ומאזן בצורה הולמת בין מכלול שיקולי הענישה הרלבנטיים.

12. בנוסף, יש להטיל על הנאשמת מאסר על-תנאי, וכן לחייבה בפיצוי נפגע עבירת ניסיון הרצח. בכל הנוגע לפיצוי, סבורים אנו כי יש לחייב את הנאשמת בפיצוי נפגע העבירה י', אשר נדקר על-ידי הקטינה במהלך הפיגוע; אך אין מקום לחייבה בפיצוי המאבטח אי, אשר על-פי עובדות כתב-האישום נפגע מירי של אקדח שנורה לעברו על-ידי מאן דהוא במהלך האירועים. מבלי שנידרש למחלוקת שבין הצדדים, בשאלת הגדרת המונח "נפגע עבירה" בסעיף 77 לחוק העונשין, המסמך את בית-המשפט לפסוק פיצויים במסגרת גזר-דין, הרי שאין בסיס לחיוב הנאשמת בפיצוי המאבטח; זאת הואיל ובסעיף 18 לכתב-האישום המתוקן, שהוגש במסגרת הסדר הטיעון שאליו הגיעו הצדדים, ואשר מגדיר את המעשים והעבירות המיוחסים לנאשמת, לא הואשמה הנאשמת בעניין הפציעה שהוסבה למאבטח, ואף לא יוחס לה על-ידי המאשימה קשר כלשהו לפגיעה בו; מה-גם, שלא צוין באילו נסיבות נפגע המאבטח,

ובאיזה שלב של האירועים. מכל מקום, ולמעלה מן הצורך יוער, כי המאבטח זכאי, לכאורה, לפיצוי בגין נזקיו על-פי חיקוקים אחרים, בהיותו נפגע פעולות איבה.

13. על-יסוד האמור לעיל, ובהתחשב במכלול טיעוני הצדדים לחומרה ולקולא, אנו מרשיעים את הנאשמת בעבירה של ניסיון רצח - לפי סעיף 1305(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, ובעבירת החזקת סכין - לפי סעיף 186(א) לחוק הנ"ל; וגוזרים את דינה כדלהלן:

א. למאסר בפועל לתקופה של שלוש-עשרה שנים וחצי, מיום מעצרה - 23.11.15.

ב. לשנה וחצי מאסר על תנאי, שלא תעבור בתוך שלוש שנים מיום שחרורה מהמאסר עבירת ניסיון לרצח או עבירת גרימת חבלה בכוונה מחמירה.

בבית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית משפט לנוער לפני כבי השופטים: "נועם - סגן נשיא, רי פרידמן-פלדמן, ומי בר-עם תפ"ח 23250-12-15 מדינת ישראל נ"פ פלונית (קטינה)

ג. לפיצוי המתלונן יי בסכום של 30,000 ₪. הפיצוי ישולם עד ליום 1.5.17. זכות ערעור לבית-המשפט העליון בתוך 45

יום מהיום.

על הפרקליטות להודיע למתלונן יי על פסיקת הפיצויים, ולמסור את פרטיו למזכירות בית- המשפט לצורך גביית הפיצויים.

מזכירות בית-המשפט תמציא עותק מגזר-הדין לשירות המבחן לנוער.

נוסח זה של גזר-הדין, ללא פרטים מזהים אודות הנאשמת, שהיא קטינה, ניתן לפרסום.

ניתן היום, כ"ב בחשוון תשע"ז, 23 בנובמבר 2016, במעמד בא כוח המאשימה, הסנגור, הנאשמת ומתורגמן בית המשפט

עמוד 9

לשפה הערבית.

יורם נועם, סגן נשיא רבקה פרידמן-פלדמן, משה בר-עם, שופט
שופטת